

ÎN C H E I E R E

25 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Adelina Bogdanova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Adelina Bogdanova împotriva Alionei Jamba și Eugen Jamba cu privire la reamplasarea golului pentru ușă și evacuarea fără acordarea altui spațiu locativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017

c o n s t a t ă :

La 10 august 2015 Adelina Bogdanova a depus cerere de chemare în judecată împotriva Alionei Jamba și Eugen Jamba cu privire la reamplasarea golului pentru ușă și evacuarea fără acordarea altui spațiu locativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, prin ordinul de repartiție nr. 013763 din 21 septembrie 2011 eliberat de Primăria mun. Chișinău familiei Bogdanov pe apartamentul 3 „a”, constituit din încăperile 7, 13 „a” și 14, situat în mun. Chișinău, str. Liviu Deleanu nr. 5/4g.

Susține că, Aliona Jamba îi creează obstacole în folosirea imobilului alocat și a pretins la spațiul nr. 14 cu suprafața de 25,5 m.p.. Anterior, într-un alt litigiu, prin hotărârea judecătorească din 04 februarie 2013 s-a obligat Aliona Jamba să înlăture obstacolele pentru folosirea apartamentului nr. 3 „a” din str. Liviu Deleanu nr. 5/4g de către familia Bogdanov, cu instalarea în apartament conform ordinului de repartiție.

Relevă că, prin procesul-verbal al executorului judecătoresc nr. 06-587/13 din 05 iunie 2013, familia Bogdanov s-a instalat în apartamentul nr. 3 „a”, iar familia Jamba s-a obligat să înlăture ușa din antreul comun, instalată samavolnic, și să elibereze spațiul nr. 14 – parte din apartamentul nr. 3 „a”, alocat familiei Bogdanov.

Susține reclamanta că, potrivit procesului verbal nr.12 din 25 decembrie 1997 al S.A. Uzina „Topaz” familiei Jamba i s-a alocat apartamentul nr. 1 – integru, cu ieșire izolată de la balcon spre scară în afara blocului din curte, cu suprafața locativă de 25,7 m.p., cu încăperile 15; 12; 13a; 11; 10; 9 – et. 1, iar încăperea nr. 8, cu suprafața de 9,9 m.p. a fost transmisă în arendă conform ordinului de repartiție nr. 1 din 06 ianuarie 1998, apoi ordinului de repartiție nr. 007655 din 03 septembrie 2003.

Invocă faptul că, pârâții prin acțiunile sale îi încalcă dreptul de folosință asupra spațiului locativ, de care ea și familia sa urmează să se folosească legitim.

Solicită admiterea cererii și obligarea pârâților Aliona Jamba și Eugen Jamba să reamplaseze ușa de pe hotarul ap. 1 și ap. 3 „a” spre ieșirea izolată de la balcon spre scara în afara blocului, conform planului anterior, până la resistematizarea samavolnică din 07 februarie 2003 (f.d. 3-4 vol. I).

Prin cererea de concretizare a pretențiilor din 25 august 2015 solicită admiterea cererii și obligarea pârâților Aliona Jamba și Eugen Jamba să reamplaseze ușa de pe hotarul ap. 1 și ap. 3 „a” spre ieșirea izolată de la balcon spre scara din afara blocului în curte, conform planului anterior, până la resistematizarea samavolnică din 07 februarie 2003 (f.d. 21-22 vol. I).

Prin cererea de concretizare a pretențiilor din 03 decembrie 2015 solicită admiterea cererii; obligarea pârâților Aliona Jamba și Eugen Jamba să reamplaseze ușa de pe hotarul ap. 1 și ap. 3 „a” spre ieșirea izolată de la balcon, spre scara în afara blocului în curte, conform planului anterior, până la resistematizarea samavolnică din 07 februarie 2003; și evacuarea Alionei Jamba și Eugen Jamba din spațiul 13 și 13 „a”, fără acordarea altui spațiu locativ (f.d. 81-83 vol. I).

Prin încheierea din 25 ianuarie 2016 s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Ana Budnic (f.d. 97 vol. I).

Prin încheierea din 16 martie 2016 s-a admis cererea avocatului Artur Zagoreanu, s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu APLP 53/184 (f.d. 115-116 vol.I).

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, din 29 iunie 2016 s-a respins integral ca neîntemeiată acțiunea civilă intentată la cererea de chemare în judecată declarată de Adelina Bogdanova împotriva Alionei Jamba și Eugen Jamba cu privire la obligarea pârâților la reamplasarea golului ușii de pe hotarul ap. 1 și ap. 3 „a” din str. Liviu Deleanu 5/4g, mun. Chișinău, spre ieșirea izolată de la balcon, spre scară în afara blocului în curte, precum și evacuarea pârâților din spațiul 13 și 13 „a” fără oferirea altui spațiu locativ (f.d.183, 188-191).

În susținerea poziției sale, prima instanță a reținut că, încăperile care i-au fost transmise în folosință reclamantei și în care aceasta a efectuat anumite replanificări interioare fără autorizare sunt încăperile cu nr. 7, cu suprafața totală de 36,3 m.p. și încăperea cu nr. 14, cu suprafața de 25,5 m.p..

Aderent, a mai relevat că prin procesul-verbal nr. 12 al comisiei locative a Uzinei Topaz din 25 decembrie 1997, în legătură cu schimbarea statutului căminului uzinei Topaz, realizată prin dispoziția nr. 27/24 din 16 octombrie 1997, și solicitările OCT, s-a hotărât atribuirea lui Jambă V.V. apartamentul nr. 1, constituit din încăperile nr. 15, 12, 13, 11, 10, 9 amplasate la et. 1, cu suprafața totală de 25,7 m.p., iar încăperea nr. 8 s-a dispus a fi transmisă în arendă. Astfel, conform planului etajului 1 din dosarul de inventariere tehnică, accesul spre încăperile nr. 15, 12, 10, 11 și 8 se efectuează prin încăperile cu nr. 13, cu suprafața de 5,1 mp și 13 „a” cu suprafața de 4,3 m.p..

Astfel, instanța de fond a conchis că pretenția reclamantei privind evacuarea pârâților, fără acordarea altui spațiu locativ, este lipsită de temei și pasibilă de a fi respinsă, deoarece încăperile respective, cu nr. 13, cu suprafața de 5,1 m.p. și 13 „a” cu suprafața de 4,3 m.p. sunt încăperi utilizate în comun de posesorii apartamentului nr. 1 și posesorii apartamentului nr. 3 „a”.

La fel, prima instanță a relevat că este lipsită de legitimitate și pasibilă de a fi

respinsă pretenția reclamantei cu privire la obligarea pârâților la reamplasarea ușii de pe hotarul ap. 1 și ap. 3 „a” spre ieșirea izolată de la balcon, spre scara în afara blocului în curte. Ori, prin formularea pretențiilor din cererea de chemare în judecată, reclamanta nu urmărește apărarea unui drept al său, ci scopul de a-și îmbunătăți propria situație locativă în detrimentul vecinilor săi, anume prin obligarea acestora la renunțarea la principala cale de acces la apartamentul lor și prin privarea acestora de posibilitatea de a se folosi în continuare de calea de acces existentă prin coridoarele comune nr. 13 și 13 „a”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017 s-a respins apelul declarat de Adelina Bogdanov și s-a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău, din 29 iunie 2016 (f.d. 253, 254-260 vol. I).

La data de 17 martie 2017 Adelina Bogdanova a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017 solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii (f.d. 2-4 vol. II).

În motivarea recursului a reiterat circumstanțele factice ce țin de fondul cauzei și a menționat că prin actele de dispoziție a instanțelor de fond i se încalcă grav dreptul constituțional de integritate a apartamentului nr. 3 „a”, deținut legitim, precum și dreptul de vecinătate.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind declarat în termen, deoarece decizia instanței de apel datează cu 17 ianuarie 2017 (f.d. 253, 254 vol. I), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 17 martie 2017 (f.d. 2 vol. II).

Conform art. 437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Instanța de recurs menționează că recurenta, neconformându-se prevederilor legale, a formulat o simplă cerere de recurs, fără evidențierea memoriului ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, circumstanță care face imposibilă exercitarea controlului de către instanța investită cu soluționarea căii de atac.

Astfel, în cuprinsul cererii de recurs deduse judecării nu se regăsesc argumentele ilegalității deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017, care face obiectul recursului, ceea ce ar fi presupus indicarea punctuală de către recurent a motivelor de nelegalitate prin raportare la soluția pronunțată și la argumentele folosite de instanță în fundamentarea acesteia. Or, recurenta s-a limitat la reiterarea circumstanțelor factice invocate în cererea de chemare în judecată, cererile de concretizare a pretențiilor și cererea de apel.

Ca urmare, în lipsa unui recurs care să corespundă exigențelor prestabilite în alin.(1) al art.437 din Codul de procedură civilă, și care nu conține esența și temeiurile lui, argumentul ilegalității actului de dispoziție atacat, precum și propunerile respective, instanța de recurs este în imposibilitatea de a verifica legalitatea deciziei contestate.

Colegiul consideră relevantă jurisprudența CtEDO la examinarea cauzelor în care Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (*Van Harn împotriva Germaniei*).

Astfel, instanța de recurs menționează că recurenta fiind interesată în soarta soluționării prezentului litigiu, urma să întreprindă măsurile necesare de a proteja dreptul său de acces la instanță prin depunerea unui recurs care să corespundă exigențelor impuse de legiuitor, fapt ignorat de aceasta.

În altă ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanțele inferioare prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași lege, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar actele normative vizate au fost interpretate și aplicate elocvent de instanța de apel prin prisma circumstanțelor importante ale pricinii și suportului probator administrat.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, instanța de recurs reamintește prin prisma jurisprudenței CtEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurentă în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devolvează exclusiv circumstanțele de drept ale pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Adelina Bogdanova, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Adelina Bogdanova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță